

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

ΤΟ ΚΙΤΩΠΙ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Β'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Νοτιάς”

- *ΤΟ ΚΙΤΑΠΙ*
- *ΤΟ ΠΗΓΑΔΙ*
- *ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ*

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλυνση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασσικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Η συνεισφορά του θεάτρου σκιών στην ψυχαγωγία και τέρψη των Νεοελλήνων υπήρξε σημαντική. Σημαντικότερη όμως υπήρξε η συνεισφορά του θεάτρου σκιών στην πολιτιστική μας εξέλιξη, κάτι που οι νεότεροι δεν το έχουν ζήσει, δεν το έχουν εκτιμήσει.

Σε εποχές που η τηλεόραση δεν υπήρχε, το ραδιόφωνο ήταν για λίγους, ακόμη και οι εφημερίδες και τα άλλα έντυπα δεν έφταναν σε πολλές περιοχές της χώρας μας, στις περιοχές αυτές έφταναν κάποιοι καλλιτέχνες, οι συμπαθείς και λαοφιλείς караγκιοζοπαίχτες, για να στήσουν τον μπερντέ τους και να δώσουν μερικές παραστάσεις θεάτρου σκιών. Και μετά να φύγουν γι' αλλού.

Μετακινούμενοι από τον έναν τόπο στον άλλο οι λαϊκοί αυτοί καλλιτέχνες κυριολεκτικά έδιναν και έπαιρναν, καθώς νέα, συνήθειες και ιδιοτροπίες και τοπικές ιστορίες, αλλά και τραγούδια και ρυθμοί, ντοπιολαλιές και φρασσεολογίες διαφορετικών περιοχών έμπαιναν σιγά-σιγά στα έργα τους συνθέτοντας έτσι έναν ιδιόρρυθμο πολιτιστικό χάρτη της χώρας μας, αφού τα έργα καθενός τους τα έπαιζαν και όλοι οι άλλοι.

Κι ήσαν πολλοί... και πήγαιναν παντού, οι αθεόφοβοι, ακόμη και στο εξωτερικό.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

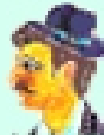
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

ΕΒΡΑΙΟΣ

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ

ΒΕΖΙΡΗΣ

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ

ΓΕΡΟΣ

ΤΑΧΗΡ

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει αργά, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ. Μόλις σταματήσει η μουσική, εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Μετά από λίγο χωρίς να φαίνεται). Καλώς τον Ταχήρ μπέη!

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Βεζίρη μου, σας προσκυνώ... Πρώτα τον ύψιστο Γεραμπή και εκ δευτέρου την εξοχότητά σας.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σήκω επάνω.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Με ζητήσατε, πολυχρονεμένε μου;

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται σαν μια λέξη). Ναι-ναι-ναι!.. (Μικρή σιγή). Σε ζήτησα για κάτι πολύ σοβαρό, τζάνεμ... πάρα πολύ σοβαρό! (Σε άλλο τόνο). Μμ... προχωράμε και τα λέμε καθ' οδόν;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Βεβαίως, βεβαίως... (Εμφανίζεται από

την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς τον Βεζίρη, που ακολουθεί). Αλήθεια... περί τίνος πρόκειται, Βεζίρη μου; Ποιο είναι αυτό το πολύ σοβαρό ζήτημα που σας απασχολεί;

ΒΕΖΙΡΗΣ Έχει, τζάνεμ, να κάνει με τα οικονομικά του σαραγιού. Ο Σελήμ μπέης μου έδωσε μια μεγάλη κατάσταση με χρεοφειλέτες. Πολύ μεγάλη κατάσταση!..

ΤΑΧΗΡ Δηλαδή χρεοφειλέτες από δάνεια;

ΒΕΖΙΡΗΣ Όχι... αυτοί είναι λίγοι. Οι πιο πολλοί έχουν οφειλές από χαράτσια και μάλιστα παλαιότερων ετών.

ΤΑΧΗΡ Μα, είναι δυνατόν;

ΒΕΖΙΡΗΣ Γιατί δεν είναι;

ΤΑΧΗΡ Πασά μου, όπως γνωρίζετε κι εσείς καλύτερα από 'μένα, όσοι δεν έχουν χρήματα εξοφλούν τις οφειλές τους με προσωπική εργασία στα διάφορα έργα, πολλά από τα οποία γίνονται και για αυτόν τον λόγο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Αυτό είναι αλήθεια. Μπορεί όμως κάποια χρονιά να μην έγιναν αρκετά έργα και γι' αυτό έμειναν οφειλές...

ΤΑΧΗΡ Εντάξει... δεν έγιναν την μία... δεν έγιναν την άλλη... ή την παράλλη; Τέλος πάντων, Βεζίρη μου... εγώ θα κουβεντιάσω, ούτως ή άλλως, με τον Σελήμ μπέη για τις διαδικασίες της τακτοποίησης αυτών των οφειλών... μπορούμε, με την έγκρισή σας, να κάνουμε μαζί, πριν από οτιδήποτε άλλο, κάποιον επανέλεγχο, ειδικό ή και γενικότερο. Τι λέτε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν έχω καμία αντίρρηση... αν και... εδώ που τα λέμε, θα με βόλευε με αυτά τα χρήματα να φτιάξω ένα γεφύρι που έχω κατά νου...

ΤΑΧΗΡ Στο βαθύ ρέμα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, ναι... τα έχουμε ειπεί... Ντριβέλι μου 'χει γίνει αυτό το γεφύρι!.. Τέλος πάντων... ας γίνει κάποιος επανέλεγχος, όπως λες, αλλά σύντομα. Αν και δεν νομίζω πως μπορεί να έχει γίνει κάποιο λάθος.

ΤΑΧΗΡ Ο Σελήμ μπέης υποψιάζεται κάτι;

ΒΕΖΙΡΗΣ Το μόνο που μου είπε είναι ότι ασχολήθηκε πάρα πολύ μ' αυτό το θέμα, αλλά δεν ανακάλυψε κάτι ύποπτο.

ΤΑΧΗΡ (Σκεπτικός). Τι μπορεί να συμβαίνει;

ΒΕΖΙΡΗΣ Κοίταξε, Ταχήρ... εάν σιγουρευτούμε με τον έλεγχο που λες ότι δεν πρόκειται για κάποιο λάθος ή κάποια παράλειψη από πλευράς του σαραγιού... τότε, να καλέσουμε τους οφειλότες για τακτοποίηση και ας αποδείξουν εκείνοι ότι δεν χρωστούν.

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως... γιατί όχι; Άλλωστε το θέμα είναι πιο πολύ δικό τους.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ακριβώς!..

ΤΑΧΗΡ Μόνο να σιγουρευτούμε, όπως είπατε, πρώτα. (Σε άλλο τόνο). Βέβαια... (Σκέπτεται).

ΒΕΖΙΡΗΣ Σκέφθηκες κάτι;

ΤΑΧΗΡ Να... λέω, μήπως θα βοηθούσε... προτού καλέσουμε εδώ πέρα τους οφειλότες, να έλθουμε σ' επαφή με τον αρχιεργάτη τους. Μπορεί να ξέρει κάτι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Δεν ξέρω... μήπως φανεί ότι έχουμε κι εμείς αμφιβολίες;

ΤΑΧΗΡ Α, ναι, σωστά!.. (Μικρή σιγή). Τέλος πάντων, θα ιδώ τι μπορώ να κάνω και, εννοείται, Βεζίρη μου, προτού κάνω οτιδήποτε, θα σας ενημερώσω. Άλλωστε προέχει ο επανέλεγχος.

ΒΕΖΙΡΗΣ Έτσι!

ΤΑΧΗΡ Αφήστε, λοιπόν, πασά μου... βλέπω τον Σελήμ να έρχεται προς τα εδώ. Θα συνεννοηθώ μαζί του και θα σας αναφέρω εγώ σε λίγο.

ΒΕΖΙΡΗΣ Άφεριμ!.. (Στρέφει προς το σαράι). Κάνε όπως λέγεις και τα λέμε ξανά... Σε αφήνω. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ Προσκυνώ, Βεζίρη μου. (Πλησιάζει στο σαράι και φωνάζει στον Αξιωματικό, ο οποίος δεν φαίνεται). Αγαπητέ μου Σελήμ μπέη, έρχεσαι λίγο, που σε θέλω κάτι; (Κάνει λίγο πίσω).

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ε... βεβαίως... βεβαίως, Ταχήρ μπέη... (Εμφανίζεται μετά από λίγο από την πλευρά του σαραγιού). Πριν από οτιδήποτε άλλο, φίλε μου, να ερωτήσω για την υγεία σου... Είσαι καλά;

ΤΑΧΗΡ Δόξα νά 'χει ο Γεραμπής!.. Ελόγου σου;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Καλά... πολύ καλά! Πες μου αλήθεια... σε τι μπορώ να βοηθήσω;

ΤΑΧΗΡ Πρόκειται για μια δική σου υπόθεση και ίσως εγώ μπορώ να βοηθήσω.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Α... κατάλαβα... σου μίλησε ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης για τις οφειλές.

ΤΑΧΗΡ Ναι και δεν σου κρύβω πως έχω κάποιους ενδιασμούς...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μα, κι εγώ είχα... Αλλά, όσο κι αν έψαξα, όσο κι αν ασχολήθηκα, δεν ανακάλυψα κάποιο λάθος ή κάποια παράλειψη από την υπηρεσία μου. Όλα είναι εντάξει.

ΤΑΧΗΡ Μιλάμε αλήθεια... για συγκεκριμένη χρονιά;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε... μάλλον... Μιλάμε για την χρονιά πριν αναλάβει ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης. Ήταν ακόμη εδώ πέρα ο προκάτοχός του.

ΤΑΧΗΡ Οπότε, μπορεί και να μην είχε γίνει κάποιο έργο.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν βρήκα πουθενά κάποιο κιτάπι έργου... Έφαγα τον τόπο!.. Κατά πάσα πιθανότητα δεν είχε γίνει κάτι... λόγω και της επικείμενης αλλαγής του Βεζίρη.

ΤΑΧΗΡ Τι να 'πώ; Δεν ξέρω... δεν ήμουνα εδώ τότε εγώ.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μα, ούτε κι εγώ... Να τα ξαναδούμε και μαζί;

ΤΑΧΗΡ Ξέρω 'γώ... τι λες;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Πάμε καλύτερα... (Στρέφει προς το σαράι).

ΤΑΧΗΡ Εντάξει... προχώρα... (Εξέρχονται μαζί προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται η μουσική του τραγουδιού "Ποιος ασίκης σαν κι εμένα", που μετά από λίγο σταματάει). Αχ, Παναγία μου... Τι κακό πράγμα η ανεργία... Τι βάσανο να πεινάει κανείς οικογενειακώς και να μην μπορεί να οικονομήσει μερικά χρήματα... για τα απαραίτητα έστω... (Προχωράει αργά-αργά προς την καλύβα).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του και προχωράει με σκέρτσο σφυρίζοντας τον σκοπό εύθυμου τραγουδιού και στη συνέχεια το τραγουδάει). Κάνε μου λιγάκι μμμ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ο Καραγκιόζης τραγουδάει... Χμ... κάτι καλό θα του συμβαίνει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με το σκέρτσο του φτάνει κοντά στον Χατζηαβάτη και συνεχίζει το τραγούδι). Κι εγώ θα σου κάνω μμμ... (Σηκώνει το χέρι του και τον σκουντάει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνει λίγο πίσω και μετά ξαναπλησιάζει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι όταν θα σου κάνω μμμ... (Σηκώνει πάλι το χέρι του και τον σκουντάει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνει πάλι λίγο πίσω και μετά ξαναπλησιάζει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μου ξανακάνεις μμμ... (Συνεχίζει να σφυρίζει στον ίδιο σκοπό).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τραγουδάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τραγουδάω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και σφυρίζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, γιατί... απαγορεύεται;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χαρές έχεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάνω προπόνηση.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα σου... Και τι προπόνηση κάνεις, δεν μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για τη γουργουροβίζιον!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιουροβίζιον θες να 'πείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν κατάλαβες... (το τονίζει) γουργουροβίζιον!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εξάσκηση, ρε... να τραγουδάω, για να μην ακούω την κοιλιά μου, που γουργουρίζει σαν Περσικός αργιλές απ' την πείνα... Αυτό.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πεινάς, ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούουου... διαχρονικά!.. Έχεις τίποτα να φάμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ, αν έχω; Εσύ, αν έχεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ νά 'χω; Ρε, πας καλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άμα είχα, δεν θα τό 'τρώγα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι θα κάνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Να πάρουμε κάναν υπνάκο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Υπνάκο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... να κάνουμε υπνοθεραπεία. Έτσι δεν το λένε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο ύπνος δεν δίνει φαί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε ζητάει!.. Την πέφτεις... ξεραίνεσαι... βλέπεις και κάνα όνειρο... ε, ξεχνάς την πείνα σου.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μέχρι να ξυπνήσεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, ναι, ρε βλακόμουτρο... μέχρι να ξυπνήσεις. Λίγο είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και μετά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μετά; Μετά αλλάζεις πλευρό και ξανά... Άμα θες, πίνεις και κάνα-δυο ποτήρια νερό... Μμ; (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Δε σ' έπεισα, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μμ; Πρέπει να βρούμε καμιά δουλίτσα, ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... εκεί το πας...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι... έστω και με λίγα χρήματα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λέ' ρε; Χα... δουλειά με λίγα χρήματα... Αυτό δεν λέγεται δουλειά...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εκμετάλλευση!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν λες να τη βρούμε, τρομάρα σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να μου λείπει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι θα κάνουμε, βρε; Στο τέλος θα πεθάνουμε απ' την πείνα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μου λες... δεν πας στον αφέντη τον Ταχήνη, να μας στείλει εκεί πού 'λεγε την άλλη φορά... μετανάστες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε που μας τό 'λεγε... δεν ήθελες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπα θα το σκεφθώ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα σου!.. Και όλα αυτά τα χρόνια, βρε... το σκεφτόσουν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... Μμ; Δηλαδή... τι θες να 'πεις... ότι έχουν περάσει χρόνια από τότε που μας τό 'λεγε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... πολλά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούουου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούουου; Γι' άκού', φίλε μου... (Μικρή σιγή). Σαν χθες μου φαίνεται... (Ξεροβήχει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμένα μου φαίνεται... πως σε πείραξε η πείνα στο μυαλό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Βούτα την!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παραπατάει προς τα πίσω). Γιατί με χτυπάς, βρε; Τρομάρα να σου 'ρθει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ, γιατί με βρίζεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν σ' έβρισα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μ' έβρισες... δεν είπες πως κάτι έχει το μυαλό μου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έξι και ξερό σ'!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφού δεν θυμάσαι τίποτα; Ούτε τι έφαγες χθες το βράδυ που θυμάσαι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τεντώνει το μακρό του χέρι πίσω και κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές). Εγώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εσύ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εξακολουθεί να κουνάει το χέρι του 'μπρός-πίσω). Έφαγα χθες το βράδυ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, τι έφαγες χθες το βράδυ... θυμάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον σπρώχνει ελαφρά). Άντε φεύγα από 'δώ πέρα, ρε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνει λίγο πίσω και μετά πάλι εμπρός). Όχι πες μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το χέρι του απειλητικά). Επιμένεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι!.. Γιατί δεν μου απαντάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θες απάντηση;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πάρ' την!.. (Τον χτυπάει).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παραπατάει προς τα πίσω. Ξαναπλησιάζει). Γιατί, βρε, τρομάρα να σου 'ρθει, με χτυπάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρώω εγώ ποτέ βράδυ, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ειρωνικά). Α, ναι, ξέχασα... κάνεις διαίτα τα βράδια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας διάφορες χειρονομίες για να κάνει πιο έντονα αυτά που λέει). Ναι, ρε, κάνω διαίτα!.. Και τα βράδια... και τα μεσημέρια... κι όποτε μου γουστάρει. Λογαριασμό θα σου δώσω; Άει στο διάλο από 'κεί, περίεργε!.. (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Καλά, ρε, τώρα με δουλεύεις ή σου 'στριψε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, τι λέγαμε πριν από λίγο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι λέγαμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ότι κοντεύουμε να πάθουμε γενικό μπλακ άουτ από την πείνα... (Σε άλλο τόνο). Άκού', τι έφαγα χθες το βράδυ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν έφαγες τίποτα, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί... εσύ έφαγες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με παράπονο). Τίποτα, ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... τι λέμε τόση ώρα, ρε; Άντε... άντε να πας στον Ταχήνη... μπας και μας κάτσει καμιά δουλίτσα και βγάλουμε τίποτα ψιλά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λες νά 'μαστε τυχεροί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι! Έχω μια προαίσθηση έτσι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλή, καλή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλή, λέει!.. Είδα κι ένα όνειρο τώρα το πρωί...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωραίο, ε; Θα μου το 'πείς; Θα μου το 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρεις από όνειρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... έτοι, βρε, επειδή λες ότι ήταν ωραίο. Θα μου το 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να, μωρέ... είδα πως πέθανε ένας συγγενής μου και μ' άφησε, λέει... κληρονομιά ένα κομμάτι από χρυσό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μεγάλο... μεγάλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... όχι και πολύ μεγάλο. Αλλά όταν έκοβα, ας 'πούμε, λίγο για να πουλήσω, αυτό που μου έμενε δεν λιγόστευε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αβγάταινε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σε λυσσάξω στις μπουνιές!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πέρναγα ζωή και κότα, που λέμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ζωή και κότα, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ζωή και κότα!.. Όσοπου το μάθανε στο σαράι... και ήρθαν και μου το κατασχέσανε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Το κατασχέσανε... γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, σου λέει... δεν μπορεί ο πάσα ένας να κατέχει χρυσό... απαγορεύεται. Κατάλαβες; Και... μου το πήρανε... πάει... Ό,τι πουλήσαμε, πουλήσαμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και το λες ωραίο, ματάκια μου, αυτό το όνειρο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, εντάξει... χάλασε λίγο εκεί στο τέλος. Αλλά αυτό είναι που μου λέει εμένα ότι θα μας βγει σε καλό. (Σε άλλο τόνο). Γι' αυτό σου λέω... τράβα στον Ταχήνη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να πάω, Καραγκιόζη μου, ο καημένος... να πάω.

(Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε, μπράβο! Άντε και μετά έλα από την παράγκα να μου ειπείς... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εντάξει! (Πλησιάζει στο σαράι και χτυπάει την πόρτα).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ σκούφια!.. Πο, τι να χαλεύεις και να φκιάχνεις ντάμπα-ντούμπα, α;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Δερβεναγά μου, παλικάρά μου... τον αφέντη τον Ταχήρ θέλω, ο καημένος... Ξέρεις, είναι στο σαράι;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά!.. Πόγια, καρτέρα ψίχα... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, εφέντ' Ταχήρ!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Τι συμβαίνει, Δερβεναγά;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, το σκούφια νά 'ναι κάτου, το Χατζηαβάτικα, και να χαλεύει το αφεντιά σου.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Τι μου λες; Κι ό,τι τον χρειαζόμουν!.. Εντάξει, Δερβεναγά... πήγαινε.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πο, να πασάινω, εφέντ'...

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Μπρε... καλώς τον Χατζηαβάτη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σκόβει κάνοντας τεμενά). Σας προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ, ο καημένος... σας προσκυνώ.

ΤΑΧΗΡ Σήκω επάνω.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλιστα. (Σηκώνει το κορμί του).

ΤΑΧΗΡ Ε, ωρέ Χατζηαβάτη, δεν ξέρω τι σε φέρνει προς τα 'δώ... αλλά, πίστεψέ με, τζάνεμ, στον ουρανό σε γύρευα, που λένε, και στη γη σε βρίσκω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι μου λέτε;

ΤΑΧΗΡ Ναι... ναι!.. Αλλά, για πες μου πρώτα εσύ, τζάνεμ: με θέλεις κάτι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφέντη μου... έτσι ήρθα, μήπως υπάρχει κάτι να κάνω, ο καημένος... καταλαβαίνετε...

ΤΑΧΗΡ Μην μου 'πείς... Αλλάχ κερίμ!.. Πάνω που ερχόμουν εγώ σε αναζήτησή σου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... ό,τι θέλετε, μπέη μου... γης, γεφύρι να γενώ, για να περάσετε... και τα δυο μου ματάκια να βγάλω για σας!.. Πείτε μου τι πρέπει να κάνω και θα τρέξω αμέσως.

ΤΑΧΗΡ Άκουσε, λοιπόν, Χατζηαβάτη... πριν λίγο ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης έβγαλε μια διαταγή και θα πρέπει αμέσως να τελαλήσεις παντού, για να ενημερωθούν όλοι οι πολίτες της περιοχής.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να τρέξω, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Πρόσεξε... θα πρέπει να περάσεις απ' όλες τις ρούγες και απ' όλους τους μαχαλάδες, αλλά και από τα γύρω χωριά και τα γρέκια... καταλαβαίνεις: μπαξέδες, μαντριά, στάνες... όπου δηλαδή μπορεί να κατοικεί άνθρωπος.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα, μπέη μου. Θα πάω παντού, ο καημένος... και δεν θα σταματήσω, αν δεν ακούσει και ο τελευταίος συντοπίτης μας την διαταγή του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη.

ΤΑΧΗΡ Άφερим!.. Πρόσεξε τώρα τι θα τελαλήσεις...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Προσέχω, αφέντη μου...

ΤΑΧΗΡ Θα λες ότι... κατά διαταγή του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη, πρόκειται να γίνει ρύθμιση στα χρέη από χαράτσια προηγούμενων ετών... Καλούνται, λοιπόν, όλοι οι πολίτες άνω των είκοσι πέντε ετών, να περάσουν από το σαράι, να ενημερωθούν για τις οφειλές τους και να προβούν σε άμεση ρύθμιση, η οποία θα τους εξασφαλίσει ευνοϊκούς όρους εξόφλησης... Αυτοί που δεν θα παρουσιασθούν... θα τιμωρηθούν με δίμηνη φυλάκιση, αλλά και προσωπική εργασία. Κατάλαβες; Όλα αυτά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και βέβαια, κατάλαβα. Αλλά, να ρωτήσω κάτι, αν επιτρέπεται, για δική μου πληροφόρηση πιο πολύ...

ΤΑΧΗΡ Ό,τι θέλεις, Χατζηαβάτη...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είναι πολλοί αυτοί που χρωστάνε χαράτσια από προηγούμενα χρόνια;

ΤΑΧΗΡ Πάρα πολλοί!.. Αν ήσαν λίγοι... δεν θα κουβαλούσαμε όλον τον κόσμο στο σαράι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σωστά!.. Είμαι μήπως κι εγώ... ξέρετε;

ΤΑΧΗΡ Α... δεν πρόσεξα... ΑΛΛ' αυτό, τζάνεμ, μπορείς να έλθεις στο σαράι και να το μάθεις. Όχι τώρα βέβαια... Τώρα, όπως είπαμε, θα πας να τελαλήσεις παντού και αν νομίζεις ότι μόνος σου θα καθυστερήσεις, πάρε και κάποιον άλλο να σε βοηθήσει και θα πληρωθείτε καλά και οι δύο. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα, αφέντη μου.

ΤΑΧΗΡ Πήγαινε, λοιπόν... και μόλις τελειώσεις... έλα στο σαράι να με ενημερώσεις και να πληρωθείς. Εντάξει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εντάξει, μπέη μου! Τρέχω ο καημένος...

ΤΑΧΗΡ Αντίο, το λοιπόν. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον ακολουθεί για λίγο). Στο καλό, αφέντη Ταχήρ... στο καλό!.. Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε... (Σταματάει, στρέφει και προχωράει προς την καλύβα μονολογώντας). Αχ... τι ωραία!.. Παναγία μου, σ' ευχαριστώ. (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα της καλύβας. Φωνάζει). Καραγκιόζη, βρε!.. Μέσα είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, μέσα... κοιμάμαι... Τι θες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Έλα έξω γρήγορα, βρε!.. (Κάνει λίγο πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του μετά από λίγο. Ρίχνει ένα χασμουρητό). Ούχα... χα... χα...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Άντε, τρομάρα σου... εσύ κοιμάσαι και η τύχη σου δουλεύει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; Ενώ εσύ δουλεύεις και η τύχη σου κοιμάται... (Γελάει με θόρυβο). Μπου χα χα χα χα χα χα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Βρε... πήγα, όπως είπαμε, στον αφέντη τον Ταχήρ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με ενδιαφέρον). Α... Για λέγε, για λέγε...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ξέρεις ποια ήτανε η πρώτη του κουβέντα μόλις με είδε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γελώντας). Χα... Καλώς τηνε τη συφορά... μονάχα νά 'ναι μόνη!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, βρε... να χαθείς, να χάνεσαι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χατζηαβάτη, μου λέει... στον ουρανό σε γύρευα και στη γη σε βρίσκω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι σου είπε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βέβαια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... κάτι σε ήθελε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπράβο... να πάω να ντελαλήσω. Κατάλαβες; Κι όχι μόνος μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά... με παρέα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, έρχεσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έρχομαι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά... τι αλλά; Α... μη μου τα γυρίζεις τώρα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Θέλω να 'πώ... φωνή έχεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι... μουγκός είμαι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, όχι... εννοώ... φωνή για ντελάλη... δυνατή... καθαρή... διαπεραστική.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... Αμέ, τι... φωνή, εγώ; Χα! Άλλο πράμα... Δεν θυμάσαι την άλλη φορά, που μου πάτησε ο Μπαρμπαγιώργος το πόδι έτοιμος να μας τις βρέξει, δεν θυμάμαι τι τού 'χαμε κάνει... και που λες, απ' τη φωνή που έβγαλα προγκίζανε τα γιδοπρόβατά του κι ώσπου να τα μαντρώσει πάλι προλάβουμε και λακίσουμε... το ξέχασες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... δεν είναι το ίδιο. Για κάνε: άσα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι κοφτά, βρε... Τράβα το λιγάκι, όπως εγώ: άσα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπράβο!.. Για... λίγο πιο ψηλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον ίδιο τόνο, ενώ πηδάει προς τα πάνω λίγο). Άσα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πιο ψηλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον ίδιο τόνο πηδώντας πιο πολύ). Άσα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πιο ψηλά, βρε.... πιο ψηλά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον ίδιο τόνο πηδώντας προς τα πάνω ακόμη πιο πολύ). Άσα... (Με την κάθοδο πέφτει κατά γης). Άει στο διάλο από 'δώ χάμου, σουρεκλεμέ!.. Πιο ψηλά και πιο ψηλά... (Σηκώνεται). Για πήδα κι εσύ, να σε ιδούμε... Άντε, ντε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, πιο ψηλά... εννοούσα να 'πείς: άσα... σε πιο ψηλό τόνο. Όχι στον ίδιο και να πηδάς σαν την μαϊμού, τρομάρα σου... τσακίστηκες!.. Για έλα πάλι... άσα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Λίγο πιο δυνατά από πριν). Άσα... (Σε άλλο τόνο). Και να μην ξαναπείς μαϊμού... Ξηγηθήκαμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εντάξει!.. Έλα πάλι... Πιο ψηλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε ακόμη πιο ψηλό τόνο). Άσα... 'Ντάξει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για έλα και μια μπρόβα: (Σαν ψάλτης που λέει τον Απόστολο). Ακούουουσατε, ακούουουσατεεεεε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει μια-δυο φορές και μετά επαναλαμβάνει περίπου στο ίδιο μοτίβο). Ακούουουουσατε, ακούουουουσατεεεεε....

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α, μπράβο... έτσι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι θα λέμε, ρε; Δεν μου είπες... τρέχει τίποτα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ', πώς; Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης έβγαλε

διαταγή για όσους χρωστάνε χαράτσια από παλιά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βέβαια!.. Λοιπόν... πρόσεξε, να ιδείς τι θα λέμε και θα καταλάβεις περί τίνος πρόκειται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, για λέγε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... καλύτερα να ντελαλήσω εγώ μια φορά... να τ' ακούσουνε κιόλας εδώ γύρω... (Στήνεται, ξεροβήχει μια-δυο φορές και μετά αρχίζει δυνατά και αργά σαν ψάλτης που λέει τον Απόστολο). Ακούουουουσατε, ακούουούσατεεεεε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνει παρόμοια στάση και παρακολουθεί τον Χατζηαβάτη κουνώντας το χέρι του σαν να τα λέει αυτός).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπέηδες, Αγάδες, Ντερβισάδες... Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι... Ρώσοι, Πρώσοι, Πολωνοί... Έλληνες και Οθωμανοί... ακούουουούσατεεε!.. Κατά διαταγήν του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη... πρόκειται να γίνει ρύθμιση στα χρέη από χαράτσια προηγούμενων ετών... Καλούνται, λοιπόν, όλοι οι πολίτες άνω των είκοσι πέντε ετών... να περάσουν από το σαράι... να ενημερωθούν για τις οφειλές τους... και να προβούν σε άμεση ρύθμιση... που θα τους εξασφαλίσει ευνοϊκούς όρους εξόφλησης... Όσοι δεν θα παρουσιασθούν... θα τιμωρηθούν με δίμηνη φυλάκιση και προσωπική εργασία... ακούουουούσατεεεεε... (Αλλάζει στάση).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αλλάζει στάση κι αυτός). Χατζατζαράκο... για ποιον χτυπάει η καμπάνα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... για όλα τα καλά παιδιά, φαντάζομαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ε, ρε μανούλα μου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν μου 'πες: κατάλαβες τι θα λέμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μωρέ... να πάει όλος ο κόσμος στο σαράι, να... να μάθει αν και πόσα χρωστάει και να κάνει ρύθμιση... αλλιώς, τα γνωστά: φυλάκα μετά εξόδου και δημοσίων ...έργων!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ακριβώς!.. Το λοιπόν... εγώ λέω να πάρω τους κάτω μαχαλάδες και τα γύρω χωριά... εσύ πάρε εδώ τους πάνω μαχαλάδες...

Εντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει... αλλά δεν μου 'πες; πληρώθηκες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, βρε!.. Μόλις τελειώσουμε, θα πάμε μαζί στον αφέντη τον Ταχήρ να πληρωθούμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... Την μοιρασιά θα την κάνω εγώ... που ξέρω!.. Έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ε; Λοιπόν, όπως είπαμε... εγώ φεύγω για τους κάτω μαχαλάδες... εσύ άρχισε από εδώ και πάνω... Άντε, καλή δύναμη!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ωχ... έφυγε... Στάσου, ρε μαλαγάννα!.. Ρε συ... τα ξέχασα... Φτου!.. (Μόνος). Τώρα; Για να δοκιμάσω... (Στήνεται όπως πριν, σηκώνει το χέρι του ψηλά). Όχι από 'κεί... (Στρέφει προς την καλύβα). Από 'δώ... από 'δώ καλύτερα... (Ξαναστήνεται, ξεροβήχει και αρχίζει κουνώντας το χέρι του). Ακούσατε, ακουούουσατεεε... (Σιγανά). Μμ; Ωραία!.. (Δυνατά πάλι, αλλά σε άλλο τόνο). Και όσοι δεν ακούσατε... ας μην ακουούσατεεε... Τι με νοιάζει εμένα; (Πιο δυνατά). Ακούσατε, μωρέ!.. (Προχωράει αργά και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας του). Μπέηδες, αγάδες, αβγουλάδες... μαραγκοί και τσαγκαράδες... άσπροι, μαύροι και τσακίρηδες... βολεμένοι και μπατίρηδες, ακουούουσατεεε!... (Χωρίς να φαίνεται). Κατά διαταγή του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη... να περάσετε όλοι απ' το σαράι γρήγορα, θα μοιράσουνε λεφτά... κι όποιος δεν περάσει... θα πάει φυλακή, ακουούουσατεεε!..

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, προχωράει λίγο και μετά στρέφει προς τον Καραγκιόζη, που ακολουθεί). Ασά... πολύ μ' έχεις μπερδεμένο, τζάνεμ... Πολύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, κόριε μελιτζάνε μ';

ΓΕΡΟΣ Μα, εγώ σε άκουσα προηγουμένως να λες πως θα μοιράσουνε παράδες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, μπας και δεν καλακούς; Εγώ άλλο έλεγα...

ΓΕΡΟΣ Τι έλεγες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πάει όλος ο κόσμος στο σαράι... κι όσοι κάνει να παίρνουνε θα πάρουνε... όσοι χρωστάνε θα κάνουνε ρύθμιση... κι αυτοί που δεν θα πάνε καθόλου θα πάνε φυλακή... Αυτό έλεγα. Γκέγκε;

ΓΕΡΟΣ Άσα-αχ!... Δεν τα είπες καλά, Καραγκιόζη... δεν κάνεις γι' αυτήν την δουλειά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... κάτσε καλά!.. Επειδή δεν ακούς εσύ, σου φταίω εγώ;

ΓΕΡΟΣ Εγώ αυτό που πρέπει ν' ακούσω... το ακούω πάντα, έννοια σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό που πρέπει ή αυτό που σε συμφέρει;

ΓΕΡΟΣ Το ίδιο πράμα λέμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΓΕΡΟΣ (Το τονίζει). Το ίδιο... το ίδιο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ό,τι 'πείς εσύ, Αβγά μου!.. Το ίδιο; Το ίδιο. Αλλά, για καλό και για κακό... δεν περνάς και από το σαράι; Ξέρεις καμιά φορά...

ΓΕΡΟΣ Τι θες να ειπείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέω, μήπως καμιά φορά πρέπει ν' ακούμε και όσα δεν μας συμφέρουν... Κατάλαβες;

ΓΕΡΟΣ (Ερευνητικά). Μπρε συ... μπας και ξέρεις τίποτα και μου το κρύβεις... μμ; Μήπως βγήκε 'κεί πέρα... καμιά έκτακτη εισφορά; Γιατί εγώ χαράτσια και τέτοια δεν χρωστάω ποτέ!.. (Το τονίζει). Εγώ είμαι ο Σαμπάν αγάς με τ' όνομα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο Μπάμιας κι αβγάς είσαι;

ΓΕΡΟΣ Ναι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και... δεν χρωστάς χαράτσια και τέτοια ελόγου σου;

ΓΕΡΟΣ Όχι... ποτέ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ έτσι νόμιζα κάποτε... πως διάλο βγήκα στο τέλος χρεωμένος και με μπουζουριάσανε;

ΓΕΡΟΣ Ε, δεν είμαστε ίσια κι όμοια, Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, είπαμε... δεν είπαμε; Εσύ 'σαι ο Μπάμιας κι αβγάς.

ΓΕΡΟΣ (Έντονα). Με τ' όνομα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Έντονα κι αυτός). Μά'ιστα!.. (Ξεροβήχει. Σε άλλο τόνο). Κι αν είναι απ' αυτό το... πώς το είπες, πώς το είπες;

ΓΕΡΟΣ Για ποιο λες; Την έκτακτη εισφορά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... Αλήθεια, τι 'ν' αυτό;

ΓΕΡΟΣ Έχεις δικιο να μην το ξέρεις... αυτό αφορά τους έχοντες και κατέχοντες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή τους πλούσιους, όπως κι η αφεντιά σου... έτσι;

ΓΕΡΟΣ Άφεριμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε, μην κάθεσαι καθόλου... μπορεί να είναι αυτό που λες; έκτακτη συφορά!..

ΓΕΡΟΣ Μμ; Ε... όχι και συφορά, τζάνεμ!.. Παράδες θα πάρουνε... δεν θα πάρουνε ψυχή.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό ξαναπές το... (σε άλλο τόνο) να τ' ακούσουνε και μερικοί-μερικοί!..

ΓΕΡΟΣ Αλλά μάλλον καμιά επιστροφή θα είναι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί δεν πας να ιδείς επί τόπου; Να το σαράι, απέναντι είναι... Βιζαβί... Καρσί!..

ΓΕΡΟΣ Ε, μιας κι ήρθα προς τα 'δώ, θα περάσω κάποια στιγμή. Το λοιπόν... (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι). Αντίο!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Να σου βγουν τα μάτια και τα δύο!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... ναι!.. Να σαι καλά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Τρομάρα σου... κουφάλογο!..

Σκηνή Β'

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο. Προχωράει μονολογώντας). Α... ωραία!.. Πληρώθηκα κιόλας... Για να ιδώ: τούτος ο μούργος είναι στην παράγκα; (Πλησιάζει στην καλύβα, χτυπάει την πόρτα και φωνάζει). Καραγκιόζη, βρε!.. (Χτυπάει πάλι και μετά κάνει λίγο πίσω). Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Χα... καλώς το οχτώ καρό!.. Πώς είσαι έτσι, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώς είμαι... κουρασμένος, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ, είσαι σαν ψοφίμι όρθιο! Λοιπόν, πάμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πού να πάμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στον Ταχήνη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να κάνουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα... να πληρωθούμε, ντε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καραγκιόζη τι έχω 'γώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Πορετό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι... Άλλο... άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... πονοκέφαλο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι, βρε, τρομάρα να μη σου 'ρθει!.. Δεν μιλάω για αδιαθεσία... καλά είμαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πάμε, λοιπόν, στον Ταχήνη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε!.. Σε ρωτάω: τι έχω 'γώ... τι κρατάω... τι έχω στην τσέπη μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Μη μου 'πείς πως πέρασες απ' τον Ταχήνη και πληρώθηκες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι αν σ' το 'πώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ορμάει επάνω του). Φέρ' τα λεφτά εδώ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Παραπατώντας). Σιγά, βρε... σιγά... Α, πα πα πα πα πα!.. Θα με γκρεμοτσακίσεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα λεφτά γρήγορα.... Δεν είπαμε την μοιρασιά θα την κάνω εγώ; (Τον αφήνει). Άντε, δώσ' τα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Βγάζοντας από την τσέπη του χρήματα). Ορίστε... εδώ είναι... δυο λίρες, δέκα μετζίτια. Πάρ' τα! (Του δίνει τα χρήματα). Αλλά θα μοιράσεις σωστά... χωρίς μπαγασιές. Έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παίρνει τα χρήματα). Έτσι! Μόνο πες μου: θες να τα μοιράσω σαν άνθρωπος ή σαν Θεός;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Με σπουδή). Σαν Θεός, Καραγκιόζη μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαν Θεός ε; Που αλλού δίνει και αλλού δεν δίνει... Εντάξει. (Γονατίζει). Έλα, στρώσου... Ασέγιε βου κατάχαμα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Γονατίζει κι αυτός). Σαν Θεός ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τό 'παμε αυτό... πάει τελείωσε!.. Λοιπόν... (Κουνάει το χέρι του μοιράζοντας). Ένα μου, ένα σου, ένα μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ωραία!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραία ως εδώ; Πάμε παρακάτω... (Κουνώντας πάλι το χερι του). Ένα μου, ένα σου, ένα μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπράβο, Καραγκιόζη μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σωστός; Ωραία... μπράβο!.. Προχωράμε, λοιπόν... (Κουνώντας πάλι το χερι του). Ένα μου, ένα σου, ένα μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι αυτό που έμεινε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό... για τον κόπο μου που μοίρασα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι εγώ πού 'φερα τη δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιό; (Μικρή σιγή). Ναι, αλλά εγώ σ' έστειλα... (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... (του την δίνει) άντε, πάρ' το εσύ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ... (το παίρνει, μαζεύει και τα άλλα και τα βάζει στην τσέπη του) μπράβο, Καραγκιοζάκη μου... μοίρασες σαν Θεός!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι λέμε τόση ώρα; (Ξεροβήχει. Μαζεύει κι αυτός τα χρήματά του, τα βάζει στην τσέπη του και σηκώνεται).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λοιπόν... και εις άλλα με υγεία!.. (Σηκώνεται και αυτός). Και τώρα που τελειώσαμε με τα ευχάριστα... να ειπούμε και κάτι δυσάρεστο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη μου το χαλάς, ρε γρουσουζή... Φτου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πρόκειται για κάτι πολύ σοβαρό, ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σοβαρό;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πάρα πολύ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σου κοπανήσω μία!.. Άντε, άντε... ξεφούρνισ' το...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι ντελαλούσαμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι ντελαλούσαμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να πάει ο κόσμος στο σαράι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο, ναι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εσύ δεν θα πας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εσύ, λέω... δεν θα πας στο σαράι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ; Εγώ... δεν είμαι κόσμος εγώ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλλά... τι είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Με καμάρι). Κόσμημα!.. Στολίδι... Τσος!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εύθυμα) Να χαθείς, να χαθείς!.. (Σοβαρά). Βρε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τώρα που είχα πάει στον αφέντη τον Ταχήρ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είδα τις λίστες με τους χρεοφειλέτες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σώπα!.. Για λέγε, για λέγε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ματάκια μου, είμαστε όλοι μέσα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όλοι... ποιοι όλοι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιοι όλοι; Εγώ, εσύ... ο Μπαρμπαγιώργος... ο Σιορ-Διονύσιος... ο Σταύρακας... ο Μορφονιός... ο Εβραίος... όλοι, σου λέω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λε', ρε... πλάκα κάνεις;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καθόλου! Να το σαράι! Άντε να ιδείς και μόνος σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... χρωστάμε όλοι χαράτσια;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλλον... αφού μας έχουνε γραμμένους...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κανονικά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι εννοείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, άνθρωπε... μπορεί να έχει γίνει κάποιο λάθος... Δεν είναι δυνατόν!.. Κάθε χρόνο δεν πάμε στα έργα; Θυμάσαι εσύ

έστω και μια χρονιά, που να μην πήγαμε; Όλοι παρεούλα πάμε εκεί και όχι μόνο 'ξοφλάμε τα χαράτσια... αλλά παίρνουμε κι από πάνω κάτι φιλά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σαν να έχεις δίκιο, βρε ματάκια μου... Κάθε χρόνο πάμε... όλοι παρέα, όπως τα λες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκεπτικός). Κάτι συμβαίνει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε άλλο τόνο). Εμ', για σκέψου κι εσύ τίποτα καμιά φορά, ρε... ρε κουραμπιέ νηστίσιμε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σκέφτομαι, ματάκια μου... πώς δεν σκέφτομαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κοροϊδευτικά). Σκέφτεσαι... σκέφτεσαι... Για πες μας: τι σκέφτεσαι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να... μήπως, ξέρω 'γώ, κάποια χρονιά δεν γίνανε έργα και μείναμε χρεωμένοι, βρε... ε, και το ανακαλύψανε τώρα... Τι άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αποκλείεται... έργα γίνονται κάθε χρόνο. Κάθε χρόνο!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λέω, πριν αναλάβεις εσύ αρχιεργάτης.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα και πριν ήτανε ο γέρο-Παύλος, ρε... ο θείος του Μπαρμπαγιώργου... τον θυμάσαι, δεν τον θυμάσαι; Κάθε χρόνο δεν μας μάζευε όλους;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τέλος πάντων. Δεν τ' αφήνουμε όμως τώρα αυτά, να πάμε να φάμε τίποτα, πού 'χουμε και λεφτά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε γρουσουζаре, και... και δεν μ' άφησες να τα χαρώ... Έλεγα να σε κεράσω κι ένα φασουλόζουμο... Άντε, κοπάνη τη, να στείλω κι εγώ κάνα παιδί να φέρει τίποτα να φάμε, γιατί κι εγώ είμαι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καταλαβαίνω... Λοιπόν... γεια σου, ματάκια μου!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου... στο καλό. (Στρέφει προς την καλύβα του και φωνάζει). Κολητήρης!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Τι θες, λε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σαν να πείνασα λίγο... Εσύ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Με δουλεύεις, καλέ μπαμπάκο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πεινάς, ε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ούουου... σαν λύκος!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, τι μου λες... Και τι σου κάνει όρεξη να φας, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Με καημό). Χλαβά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Λοιπόν... (βγάζει χρήματα από την τσέπη του και του δίνει) πάρε 'δω λεφτά... να πας στον μπακάλη, να πάρεις τυρί, ντομάτες, ελιές... Πάρε και χαλβά, που σ'αρέσει!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Παίρνοντας τα χρήματα). Ωφου, Παναζίτσα μουού!.. (Προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Καραγκιόζη).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αμέσως στρέφει προς το μέρος του, απλώνει το χέρι του και τον σταματάει). Στάσου, ντε!.. Δεν τελείωσα...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στρέφει προς αυτόν). 'Α πάρω κι άλλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ψωμί, ρε!.. Χωρίς ψωμί θα τα φάμε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εγώ... εγώ 'ε θέλω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θέλεις, θέλεις... όλοι θέλουνε. Λοιπόν... πάρε απ' τον μπακάλη κι ένα φελί μπακαλιάρο... καλό!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τι 'ναι 'φτούνο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν ξέρεις τον μπακαλιάρο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Το άλλο... το άλλο... το φελό εν τσέρω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι φελό, ρε... φελί...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Φιλί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φτου!.. Άστο, άστο... Πες του μπακάλη να σου δώσει πέντε ρέγκες, καλές... αρσενικές!.. Το θυμάσαι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, αμέ; Αγοράκια... Και μετά 'α πάω στο φούλνο και 'α πάρω πέντε σωμιά μεγάλα... 'Ντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο, Κολητηράκο μου! Έτσι... Και φέρ' τα σπίτι γρήγορα... να... να τα τσακίσουμε... ε; Ε, ρε μανούλα μου... τι έχει να γίνει.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έεε, ρε, γλέντια... μπαμπάκο!.. Τλέχω... τλέχω. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού τραγουδώντας φάλτσα). Σουμιώτισσα, Σουμιώτισσα... πότε 'α πας στην Πάτλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ε, το μαύρο!.. Αμ', κόλλησε τ' αντεράκι του στην πλάτη από την πείνα, πώς να μην κάνει χαρές, που θα φάει; Για να πά' ν' αράξω λίγο. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

Σκηνή Δ'

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πού είσι θεια-Παύλαινα... θεια-Στρουμπούλω... θεια-Γιωργούλα!.. Για φέρτε μ' ιδώ τη φουστανέλα μ' τη διπλή κι τη γαϊτανουφόρα... κι του γιλέκο μ' του γιορτινό με τα πράσινα, τα κόκκινα κι τα κίτρινα σιριτανέλια... κι του πουκάμισό μ' του καλό με τα εβδομήντα εννέα μπαλώματα... κι τα τσαρούχια μ' τα τελατινένια με τις μπλιέ φούντες, τις μπιρμπλωτές... Άει, κι το σ'λάχι μ' το βαρύ-βαρύ κι να μην απουλείπει καπνός, ίσκα, πήγανος, λιβάνι, τσατσαρούλι, καθρεφτούλι κι καραμπουγιά για το μουστάκι... Γιατ' θα κατέβου, μαθές, 'σια κát' στα παζαρουλόγια να κανονίσου 'κεί τα χαράτσια του τρανού, μη με κλείσουνε στο γκιζντάν' κι κόβω πίπες από σκορδοστούμπι... Κι απέ να παντρουλοηθώ κομμάτι... γιατί ψόφησα, ου έρμος, για μια ψίχα γουργουλαβίδα... Πού είσαι κι εσύ μαέστρο... λάλα το, καλό μ', λάλα το... για να φέρου μια γυροβουλιά!.. Άει-χάει... (Ακούγεται δημοτική μουσική από κλαρίνο). Όμπλατς!.. Οχ! (Σφυρίζει δυο φορές κλέφτικα και μετά από λίγο εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας χορεύοντας άτσαλα). Ω, μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!.. Σντάβρρρ!.. Σντάβρρρ!.. Σντάβρρρ!.. Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, τι γίνεται έξω; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Αχά... ο Μπαρμπαγιώργος τό 'χει στήσει... (Του φωνάζει). Γεια σου, Μπαρμπαγιώργο!.. (Μένει και τον κοιτάζει).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να στρέψει). Γεια σ', Καραγκιόζ'... Άει-χάει... Όπλες!.. (Μόλις η μουσική σταματήσει, σταματάει κι αυτός τον χορό και στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Τι κάνεις, ρε αμάλλιαγο; Είσι καλά, πιδί μ', ή να βάλου τις φωνάρες... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπάρμπα μου, μπαρμπούλη μου... θείε μου, θειούλη μου... καλά είμ' εγώ... καλά είσ' εσύ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άει, ου θεουκιρατάς... όντας με λίει μπάρμπα, μέσ' στην καρδιά με σφάζει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για πού τό 'βαλες, θειούλη μου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πάου στον τρανό για τα χαράτσια!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!.. Και το γλεντάς, βλέπω... (Σε άλλο τόνο). Καλά, δεν μου λες... εσύ θυμάσαι να χρωστάς;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Όι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν θυμάσαι ή δεν χρωστάς;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αυτό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν χρωστάς, αλλά πας...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κάνε μ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε, μπάρμπα, γιατί μπορεί νά 'χει γίνει κανένα λάθος... Ούτε 'γώ θυμάμαι να χρωστάω, ούτε κι ο Χατζατζάρης. Και στο σαράι μας έχουν όλους ότι χρωστάμε...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι ιμένα; (Τον αρπάζει). Ε, ουρέ έρμο... θα σ' αφαλουκόψω!.. (Τον κουνάει πέρα-δώθε, καθώς μιλάει). Κρένε μ' τι μ' έχεις καμωμένο με τα χαρτιά... Ιέτσ' κι μ' έχεις σκαρώσει κάνα χ'νέρ'... καμιά κασκαρίκα... σ' έ-κιω-σα!.. Πάει... δεν γλιτώνεις. Ιένα σι κρένου μοναχά: φοράω καινούρια τσαρούχια... Θα σε κοπανάω, κακόμοιρο, μέχρι να λιώσουνε... Γκέγκε; (Τον σηκώνει ψηλά). Άει... κρένε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Προσπαθώντας να του ξεφύγει). Αμάν!.. Άσε με, ρε

μπάρμπα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Ενώ τον κρατάει ψηλά, αρχίζει πάλι να τον κουνάει πέρα-δώθε). Κρένε μ', θεουκιρατά, τι μ' έχεις φτιαγμένο, γιατί θα σε βρουντολογήσω τον ανήρουφο να σκάσεις σαν ίσκα. Άει, κρένε!.. (Σταματάει να τον κουνάει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε μπάρμπα, μουρλάθηκες; Τι νά 'χω φτιάξει με τα χαρτιά; Άσε με κάτω, να σου εξηγήσω... Ή κράτα με, όπως τότε πού 'μουννα μικρός... αλλά μη με κουνάς πέρα-δώθε, γιατί θα κατουρηθώ απάνω μου...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον αφήνει). Άει, κρένε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίτά': τα... τα αυτά, τα χρέη... δε... δε... (με έμπνευση) δεν είν' απ' τις χρονιές που είμ' εγώ αρχιεργάτης... είναι από παλιά... Από τότε που ήταν ο θείος σου ο Παύλος... Μη... μη με σταυρώνεις!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Λες αλήθεια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλήθεια, βέβαια!.. Ρώτα και τον Χατζατζάρη...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Νάισκε, τον μπάρμπα σ' τον ψεύτη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, μπάρμπα... ρε βλάχο... κι εγώ χρεωμένος είμαι... Εάν είχα κάνει κάτι, όπως μου λες... δεν θα έβγαζα απ' όξω τον εαυτό μου;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Μικρή σιγή). Κι είν' απ' τον κινό του Παύλου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι σου λέω... (Ξεροβήχει). Γί' αυτό για... για θυμήσου: μήπως καμιά χρονιά δεν έγιναν έργα... ή μήπως δεν είχαμε πάει εμείς... μμ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κάθε χρόνο μας μάζευε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο! Αυτό θυμάμαι κι εγώ... αυτό θυμάται κι ο Χατζατζάρης... Γί' αυτό λέω να μην πάμε ακόμη στο σαράι...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιγώ θα πάου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε κι εσύ θα πας...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι λες, σουρ' έρμο; Να μην πάου; Κι όντας με φυλακώσει ιμένα ου τρανός... ποιος πιλαλάει ταχιά με το κουπάδι, μ' λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν είπα να μην πας...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' τί 'πες, ουρέ θεουμπαίχτη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπα να μην πας... δηλαδή να μην πάει κανένας μας (το τονίζει) τώρα... Κατάλαβες; Να ψαχθούμε πρώτα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχά! Να μην πάου τώρα... κι να πάου άλλη ώρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε μπάρμπα.... δεν χάλασ' ο κόσμος... Άντε στο κονάκι σου και θα σου στείλω 'γώ χαμπέρι.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σαν μία λέξη). Μ', άμα 'ν' έτσ'... πάου.

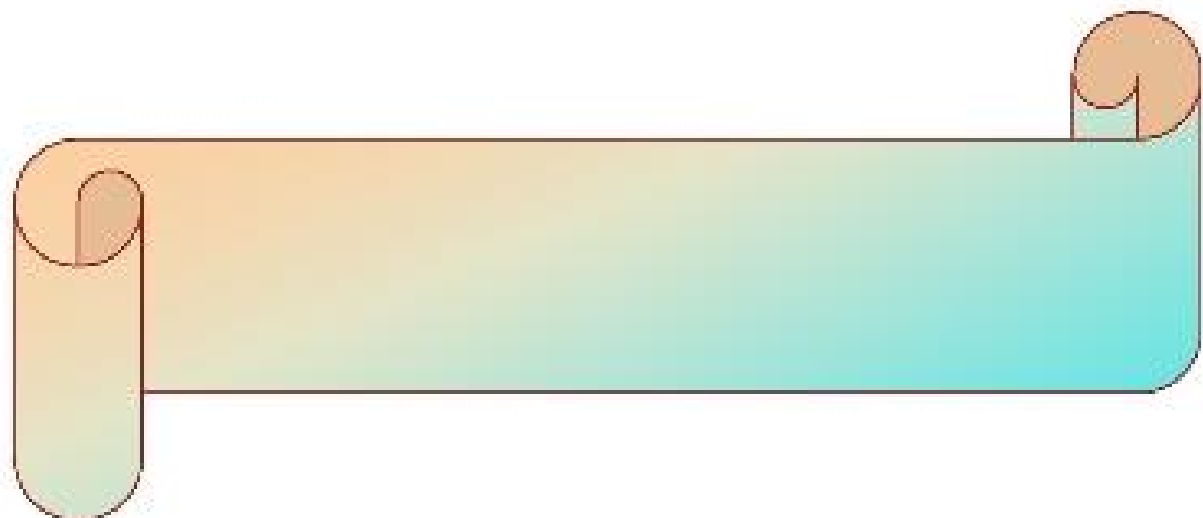
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρώτα και τη θειά-Παύλαινα, μήπως ξέρει κάτι...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Έντονα). Σου είπα, κάθε χρόνο παγαίναμε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς είσαι τόσο σίγουρος, δεν μου λες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ουρέ Καραγκιόζ', εγώ έχω πράιτα... Ξέρ'ς τι τραβάου, όντας είναι νά 'ρθω ατός μ' στα έργα, για να βρω ποιος θα τηράει τα ζωντανά, απ' ούλοι τοσπαναράιοι κι μπιστικοί είν' ούλοι στα έργα; Κι απέ να το ξιχάσου; Γίνεται 'φτούνου; (Στρέφοντας προς το σαράι). Παγαίνου, το λοιπόν, κατά πώς τά ειπαμε, 'σια πάνου στη στάνη κι θα καρτεράου χαμπέρ'... Ιντάξ'; Άει τώρα, γεια σ', αντίου, χαίρ'τε... καλό βράδ', καλό ξημέρουμα!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, άντε στο καλό!.. (Μονολογεί). Εμ', έλα μου, ντε... γίνεται; Τέτοιο ζόρι ξεχνιέται; Αλλά κάτι δεν πάει καλά... Και καλά, που μού 'κοψε και τού 'πα για τον Παύλο, αλλιώς... Για να πάω μέσα... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας. Χωρίς να φαίνεται). Α... ήρθε φαγάκι; Μπράβο, Κολητηράκο μου! Τώρα φάτε. Να φάω κι εγώ.

Σκηνή Ε'

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική). Έξεπ'... Πίσω, ψευτόμαγκες!.. Όπα!.. (Η μουσική σταματάει). Πίσω, φορομπήχτες και γυφτοχαρατοήδες... Είπα!.. Ρε, πού ακούστηκε, νά 'με... ο Σταύρακας, ο γιος της μαμής από τα παντρεμέναδικα, στη μαύρη λίστα; Χρεοφελέτης, λέει, για χαράτσια προηγούμενων χρήσεων... (Αγρία). Ίσα, ρε ξεφτίλες... πανογράφοι!.. (Πλησιάζει στην καλύβα και χτυπάει την πόρτα). Ρε Καραγκιοζέα!.. Πού 'σαι, ρε λαμόγιο; Έβγα όξω, νά 'με... (Κάνει λίγο πίσω).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μπαμπάκο, ο Σταύλακας... να τόνε βλέξω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Όχι, όχι... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Τι έγινε, ρε Σταύρο; Νευράκια... νευράκια;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Έντονα). Είπα!.. Και νευράκια... και ζοχάδες... κι ό,τι μου γουστάρει, νά με!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Ξυδάκι!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Σοβαρός). Δεν τό 'πιασα... με εργάζεσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χα! Άλλοι μας εργάζονται όλους, Σταυράκη μου... Πέρασες απ' το σαράι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και είδες τ' όνομά σου στη λίστα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Το είδα για!.. Και τα πήρα στο κρανίο, νά με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον πειράζει). Και δεν μου λες... από πάνω, ρε, απ' το καβουράκι ή από κάτω;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εκνευρισμένος). Κόψε την πλάκα, Καραγκιοζάκο... τραβάω ζόρι, νά 'με... Άσε, που κρατάω και σιδερικό!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Σοο! Σιγά, ρε, τα αίματα!.. (Σε άλλο τόνο). Δεν μου λες, ρε μάστορα: κάναν άλλο είδες στη λίστα; Εμένα με είδες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Εγώ, μόλις είδα, νά με, τ' όνομά μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω, τα πήρες στο κρανίο.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τα πήρα για... κι ακόμη τρέχω, νά 'με.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν... κι εγώ είμαι στη λίστα και η παρέα όλη... Πριν από λίγο ήταν ο Μπαρμπαγιώργος εδώ... κόντεψε να με πνίξει σαν κοτόπουλο... αλλά δεν φταίω εγώ. Κάπου αλλού είναι το μπέρδεμα και, καταλαβαίνεις, χρειάζεται ψάξιμο. Κι άμα θέλεις να ξέρεις... κάτι είχε γίνει προτού αναλάβω εγώ... ήταν ακόμη αρχιεργάτης ο γέρο-Πάυλος.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δηλαδή... αυτό είναι εξακριβωμένο, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι... δηλαδή... κάτι άκουσε ο Χατζατζάρης, μωρέ, στο σαράι. Κατάλαβες; (Ξεροβήχει). Έχει κάποιες άκρες εκεί...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δηλαδή... σου οφείλω συγνώμη, νά 'με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το μόνο που οφείλεις κι εσύ και όλοι οι άλλοι είναι να θυμηθείτε μήπως κάποια χρονιά δεν έγιναν έργα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αυτό, Καραγκιοζάκο, ξέχασέ το, νά 'με!.. Προτού πάω στο σαράι, κοίταξα το τεφτέρι μου... Όλα τα χρόνια, νά 'με, είχαμε έργα και τα χαράτσια έχουν τακτοποιηθεί... Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ, μπήκα, που μπήκα... (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Αλλά, τι διάολο μπέρδεμα έχει γίνει... γιατί για μπέρδεμα πρόκειται!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Μπέρδε και μπέρδε μπέρδεμε, λέει άλλος, νά 'με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι. Και μπερδεμένο σ' έχω... Έτσι, ντε... χαλάρωσε λιγάκι, ρε... μπας και σκεφτούμε 'κεί πέρα τίποτα και βρούμε καριάν άκρη.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, δε θα την βρούμε, νά 'με... θα την βρούμε, πού θα πάει; Λοιπόν, φιλαράκο... ζητάω ταπεινά συγνώμη και κόβω ρόδα μυρωμένα... (Στρέφοντας προς το σαράι). Γεια χαρά νταν... και εις το επανιδείν, νά 'με. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, ρε Σταύρακα!.. (Κατ' ιδίαν). Για να πάω κι εγώ να φάω καριά μπουκιά... ξελιγώθηκα ο μαύρος... Ε, ρε μανούλα μου... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται μουσική Ζακυνθινής καντάδας και προχωράει αργά, ώσπου η μουσική σταματάει). Ωωωωώ, που να φάω... τα μυαλιά μου να φάω!.. Ωρέ, δεν ακούεις, κόσμε... πώς τὸ 'καμε, πώς τὸ 'φτιαξε ο

σιόρο Βεζίρος μας... πάλι χρεωμένους μας έβγαλε... (Σε άλλο τόνο). Αλλά ευτούνο το τελώνιο ο Καραγκιόζος τα φταίει ούλα... που να έμπει... ο διάολος μέσα του να έμπει... και να είναι θηλυκός και γκαστρωμένος και να γεννάει... διαολιόπουλα, διαολιόπουλα, διαολιόπουλα, διαολιόπουλα, διαολιόπουλα να γεννάει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αχά... κι άλλος θυρωμένος... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Βρε... καλώς τον Νιόνιο!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Φεύγα, αφιλότιμε... φεύγα, σκύλε πενταρούθουνε... γιατί από το κακό, όπου σου 'χω... εδωπά θα σε φινίρω... Εκατάλιαβες; Δαγκωτό θα σε πάω, άτιμε... δολοπλόκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νιόνιο, κάλμα!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και ρωτάς, ωρέ συφοριασμένε, αν το μπορώ, όπου είδα, παναπεί, τ' όνομά μου μέσα στη λίστα του πασά; Του χρωστάω, λέει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Ξέρω, ρε... Ησύχασε!.. Δεν φταίω 'γώ.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και ποίος τα φταίει, ωρέ αναθεματισμένε, η νόνα μου η ποθαμένη... ή η σκύλα μου η Περδίκω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάντως, σου επαναλαμβάνω, δεν φταίω εγώ... Τα χρέη έρχονται από πολύ παλιά... Δεν ήμουν εγώ στα πράγματα τότε, ρε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ μπερτόδουλε, με κογιονάρεις, παναπεί; Δεν ήσουν εσύ στα πράγματα... Και ποίος ήτανε, φιόρο μου, ο Τρικούπης ή ο Μπενιζέλος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο γέρο-Παύλος ήτανε... (Ξεροβήχει). Τον θυμάσαι, ρε, το γέρο-Παύλο... το θείο του Μπαρμπαγιώργου;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, ευτούνος είναι χρόνια ποθαμένος!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι σου λέω τόση ώρα; Από τότε έρχονται τα χρέη, ρε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και παναπεί, τζόγια μου... τα θυμηθήκανε... τώρα τα θυμηθήκανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσε, ρε Νιόνιο... κάτι μπέρδεμα έχει γίνει στο σαράι και φαινόμαστε όλοι μας ότι χρωστάμε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όλοι μας; Δηλαδή και η αφεντία σου, θες να είπεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, τι νόμισες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τι 'θελες να νομίσω, ψυχούλια μου... όπου μού 'ρθε... βουρλισία μού 'ρθε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα. Λοιπόν... άκου', άκου', Νιόνιο... για να ησυχάσεις και να μην έχεις αμφιβολίες... το μπέρδεμα έχει γίνει στο σαράι... κάτι εκεί με τις γραφειοκρατίες.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Που να έμπει ο διάολος μέσα τους!.. Θα... θα μας βάλουνε, Καραγκιόζο, ξανά στα έργα, να μου το θυμάσαι... Και μα τον Άγιο... ούτε που κατάλαβα για ποίο λόγο, για ποία φιέστα, για ποίο ντοκουμέντο και για ποίο κουάλε... Να μας ασκολτσάρουν, παναπεί, το προπαίτιο... κι ελόγου μου πρώτος θ' ασκολτσαριστώ στο σεντιμέντο... Εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε; Ναι. Κι εγώ, κι εγώ... στο σαντσιμέντο! Τι διάλο λες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, Καραγκιόζο... εσένα, ψυχή μου, το μυαλό σου κόβει... σαν αλευρόμυλος κόβει... Ζόρισέ το... ζόρισέ το λίγο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το ζορίζω, ρε Νιόνιο... αλλά, μη μουρλαθώ κιόλας και με τρέχετε... Άντε να πας στο καλό και θα τα ξαναπούμε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναίσκε, ψυχή τη ψυχής μου... Πάω, γεια σου και αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε, μπράβο!.. Σαντσιμέντο... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ ακούγεται από πριν εύθυμη ανατολίτικη μουσική, και χορεύει κωμικά μέχρι που η μουσική σταματάει). Εχέ... τώρα παγκαίνει κουζούμ Καρακοζαρίνο 'πεί εμένα για χαράτσια πασά. (Πλησιάζει την καλόβα και χτυπάει την πόρτα. Φωνάζει). Εχεεέ... κουζούμ Καρακοζαρίνοοο!.. (Κάνει λίγο πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας). Ρε... ρε, καλώς τον Σολομό!.. Τι κάνεις, ρε ξεβιδωμένε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εγκώ καλά... εσύ καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά... καλά... (Σε άλλο τόνο). Για πού τό 'βαλες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... σαράι παγκαίνει για δουλειά... Αλλά πρώτα θέλει αφεντιά δική σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θες να μάθεις για τα χαράτσια;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εσύ καταλαβαρδούγκος!.. Μπράβο... μπράβο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν... μην πας στο σαράι... Εντάξει!.. Είσαι κι εσύ

χρεωμένος μια χαρά... όπως όλοι μας. Κατάλαβες;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έννοια σου... κανένας μας δεν κατάλαβε.

ΕΒΡΑΙΟΣ Εγκώ... όκε κρωστάει... όκε κρωστάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νομίζεις... Χα! Ούτε εγώ κρωστάει, αλλά κρωστάει! Ούτε κι ο Χατζατζάρης κρωστάει, αλλά κρωστάει κι αυτός!

ΕΒΡΑΙΟΣ Εγκώ όκε κρωστάει... όκε κρωστάει... Εχέ... τεφτέρι δικό μου... γκραμμένα όλα τσίκι-τσίκι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ... κι εκείνοι, έννοια σου... τσίκι-τσίκι μας έχουνε γραμμένους όλους...

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπέρδεμα, Χαχαμικό μου... Μεγάλο μπέρδεμα!..

ΕΒΡΑΙΟΣ (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Αφεντιά σου αρκιγκάτος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αρχιγάτος, ε; Μμ... μάλιστα!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Αρκιεργκάτος... Έδωκε αφεντιά δική σου καρτιά πασά όλα κανονικά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Άλλωστε τα αυτά... τα... τα χρέη είναι από τότε που ήτανε άλλος ...αρχιγάτος.

ΕΒΡΑΙΟΣ Άλλος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε... ο γέρο-Παύλος... Τόνε θυμάσαι; Μη μου 'πείς!

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εκείνο... έδωκε καρτιά πασά όλα κανονικά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλλον... Μμ; Ξέρω 'γώ;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... ποιος ξέρει... ποιος ξέρει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα μου, ντε... ποιος ξέρει... ποιος ξέρει;

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... φίλο δικό μας... μύτη μεγκάλη... αυτό, αυτό ξέρει!.. Εχέ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... κάποιος από μας που έχωνε τη μύτη του, ρε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε... όκε... βοήθαγκε γκέρος αρχιεργκάτος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε Σολομέ... Μπράβο, ρε!.. Καλά, δεν παίζεσαι, ε; Ο Μορφονιός!.. Αυτός μπορεί να ξέρει. Ναι... Ναι!.. Και, όπου νά 'ναι, θα σκάσει μύτη...

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... εγκώ τώρα φεύγκα... 'εν πάει πασά. Περιμένει αβίζο δικό σου... Έχε... αντίος!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αντίο, ξεφτέρι μου... Αντίο, σπέρτο μοναχό μου... Στο καλό!.. (Σκεπτικός). Τώρα, σαχλαμάρες... Τι να ξέρει κι ο Μορφονιός; Αν κάτι δεν είχε γίνει σωστά, θα τó 'λεγε. Δεν θα τó 'λεγε... τόσον καιρό; Τι διάλο; (Μικρή σιγή). Όμως, σίγουρα... κάτι δεν πάει καλά... Αλλά τι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται απαγγέλλει το στιχάκι του). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μάλιστα. Κατά φωνή κι ο γαΐδαρος... με το μακρύ σαμάρι!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και αργά-αργά προχωράει προς τον Καραγκιόζη, ενώ συνεχίζει). Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ τριαλαριλαρό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, Ζαχαρία, με τα ωραία σου!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Χαίρετε, κύριε Καραγκιόζη. (Πλησιάζει). Τι κάνετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά είμαι... εσύ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κι εγώ καλά, ουίτ... κι εγώ καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάντα καλά... πάντα καλά... Πώς από 'δώ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Άκουσα τον ντελάλη, ουίτ, τον κύριο Χατζηαβάτη... πού 'λεγε διάφορα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, ότι πρέπει να πάμε στο σαράι, ουίτ... αλλά δεν κατάλαβα καλά... Γι' αυτό προτίμησα να έρθω, ουίτ, να μου ειπείτε, αν ξέρετε εσείς, περί τίνος πρόκειται, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά έκανες και ήρθες, γιατί κι εγώ ήθελα κάτι να σε ρωτήσω...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αλήθεια; Ό,τι θέλετε, κύριε Καραγκιόζη... ό,τι θέλετε, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραία!.. Δεν μου λες, ρε... τον γέρο-Παύλο, που ήτανε αρχιεργάτης πριν από μένα στα έργα που πηγαίναμε, τον θυμάσαι, έτσι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Και βέβαια, ουίτ, τον θυμάμαι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε κάτι τον βοήθαγες εσύ... σε τι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Α... επειδή δεν έβλεπε καλά, ουίτ, για να γράφει και τα λοιπά... του έφτιαχνα εγώ όλα αυτά που τώρα φτιάχνετε εσείς.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μάλιστα. Και μετά... τα πήγαινες στο σαράι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι... στο σαράι, ουίτ, πήγαινε ο ίδιος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο ίδιος, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι... πάντα, ουίτ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Οπότε, αν δεν πήγε καμιά φορά, δεν το ξέρεις;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα, τι ακριβώς συμβαίνει, κύριε Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Συμβαίνει, ρε, ότι στο σαράι όλοι μας φαινόμαστε ότι χρωστάμε... κι εμείς όλοι μας ξέρουμε καλά ότι δεν χρωστάμε... Γκέγκε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπράβο!.. Και στην αρχή, που λες, ψάχναμε μήπως κάποια χρονιά δεν είχαν γίνει έργα. Όμως μετά το αποκλείσαμε, γιατί βρεθήκανε στοιχεία. Πολλά και διάφορα...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μάλιστα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα, που λες, ψάχνουμε μήπως κάποια χρονιά δεν πήγαν στο σαράι χαρτιά.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι να σας 'πώ, κύριε Καραγκιόζη... δεν τα πήγαινα εγώ, ουίτ, τα χαρτιά στο σαράι... (Μικρή σιγή). Μόνο... α... τώρα, ουίτ, το θυμήθηκα... την τελευταία χρονιά προτού πεθάνει ο μακαρίτης, ήταν άρρωστος.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θυμάμαι... Και; Τα πήγες εσύ;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εγώ επήγα την κατάσταση που είχα φτιάξει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κιτάπι γιοκ; Το είχε ο γέρος;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δεν ξέρω, ουίτ... δεν το έβρισκε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπα!.. Την κάτσαμε τη βάρκα... Φτούουου!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Φτου, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Σαν να τό 'ξερα... Χα! (Στον Μορφονιό). Εμ' ... δεν τό 'βρισκε ο ίδιος τότε... θα το βρούμε εμείς τώρα; Χωρίς το κιτάπι, πού 'χει τις υπογραφές από το σαράι... δεν ξεχρεωνόμαστε!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Δηλαδή, να 'τοιμαζόμαστε, ουίτ, για νέα έργα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Έεε, ρε, γλέντια!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κατάλαβα, ουίτ. Πάω, κύριε Καραγκιόζη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μην πας στο σαράι!.. Άσε πρώτα να πάω 'γώ στου μακαρίτη να ψάξω... Να ρωτήσω και τη θεια-Παύλαινα.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Εντάξει. Θα ξαναπεράσω... Εσείς, αν με χρειαστείτε πιο πριν κάτι... (στρέφει προς το σαράι και προχωράει) ειδοποιείτε με, ουίτ..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έγινε, Ζαχαρία... Άντε στο καλό!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Αντίο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια! (Κατ' ιδίαν). Μας υποχρέωσες... Για να πάω εγώ στη θεια-Παύλαινα, να ιδώ τι διάολο θα κάνω... (Σε άλλο τόνο). Αλλά, δεν παίρνω και τον Πιρικόγκο για παρέα... που τον αγαπάει κιόλας; Άαα... βέβαια!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, προχωράει λίγο και κατόπιν στρέφει προς τον Αξιωματικό, που ακολουθεί). Μάλλον κάποιο μπέρδεμα έχει γίνει Σελήμ... τι να λέμε τώρα; Αυτά τα ξέρεις εσύ καλύτερα. Όσοι απ' αυτούς που είναι στην λίστα έχουν έρθει μέχρι στιγμής, όλοι είπαν ότι δεν οφείλουν... Όλοι!...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μα, φυσικό δεν είναι, Ταχήρ εφέντη; Εδώ ήρθαν και κάποιοι... αρκετοί μπορώ να 'πώ... για να πάρουν χρήματα από τον πασά!

ΤΑΧΗΡ (Με έκπληξη). Μη μου 'πείς!.. Ήσαν δικοί μας... ή Ρωμιοί;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Δεν θα το πιστέψεις... οι πιο πολλοί δικοί μας!..

ΤΑΧΗΡ Ωωω... Αλλάχ!.. (Μικρή σιγή). Πάντως, κάτι μου λέει, Σελήμ, ότι πρόκειται περί λάθους. Δεν μπορεί όλοι τους να λένε ότι τα έχουν όλα εξοφλήσει κι εμείς να τους έχουμε ακόμη χρεωμένους...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Λάθος της Υπηρεσίας είναι μάλλον απίθανο... εκτός αν χάθηκαν τα χαρτιά. Αλλά μπορεί και να μην ήρθαν καθόλου.

ΤΑΧΗΡ Εννοείς το κιτάπι του αρχιεργάτη.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ναι. Όπως σου είπα, για την χρονιά πριν αναλάβει ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης, δεν έχω στοιχεία για κάποιο έργο. Ή δεν έγινε κανένα έργο ή δεν ήρθε το κιτάπι του αρχιεργάτη στο σαράι. Δεν βλέπω κάποιο λάθος δικό μας... οπότε τα χαράτσια οφείλονται όλα.

ΤΑΧΗΡ Κι αν το κιτάπι είχε έρθει και μετά χάθηκε; (Σε άλλο τόνο). Άσε, Σελήμ!.. Πήγαινε στην Υπηρεσία σου... εγώ θα περπατήσω λίγο, κάποιον θέλω να συναντήσω. Θ' αναφέρω εγώ στον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εντάξει, Ταχήρ... Σε χαιρετώ. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, Σελήμ!.. Θα τα 'πούμε. (Στρέφει προς την καλύβα και προχωράει λίγο. Μικρή σιγή. Κατ' ιδίαν). Ο Χατζηαβάτης είναι αυτός;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και του φωνάζει). Αφέντη Ταχήρ... αφέντη Ταχήρ!.. (Πηγαίνει γρήγορα κοντά του).

ΤΑΧΗΡ Τι συμβαίνει, Χατζηαβάτη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπέη μου, προσκυνώ... Να σας ενημερώσω ήθελα γι' αυτό που βγάλαμε ντελάλη προχθές... Έχει αναστατωθεί ο κόσμος όλος.

ΤΑΧΗΡ Και γιατί, παρακαλώ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αφέντη μου, εγώ, φερ' ειπείν, και άλλα τέσσερα-πέντε άτομα που ξέρω και πηγαίνουμε πάντα μαζί στα έργα, ξέρετε... έχουμε τακτοποιήσει όλες τις οφειλές μας...

ΤΑΧΗΡ Μήπως όμως, φίλε μου, κάποια χρονιά δεν είχαν γίνει έργα... και συγκεκριμένα την χρονιά που άλλαξε ο Βεζίρης;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σκεπτικός). Τη χρονιά που άλλαξε ο...

ΤΑΧΗΡ (Συμπληρώνει). Ο Βεζίρης! Θυμάσαι αν είχαν γίνει έργα εκείνη την χρονιά; Σε ρωτάω, γιατί ούτε εγώ ούτε ο Σελήμ μπέης, που είναι επί των οικονομικών του σαραγιού, είμαστε εδώ. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μμ... (Σκέπτεται). Πρέπει να βρω τον Καραγκιόζη... ξέρετε, είναι ο αρχιεργάτης μας και ψάχνει ο καημένος να βρει άκρη.

ΤΑΧΗΡ Α... τότε πες του: για την χρονιά που μιλάμε... δεν έχει έρθει στο σαράι κιτάπι αρχιεργάτη για κανένα έργο. Και φυσικά δεν είναι περασμένο τίποτα στις καρτέλες των οφειλετών... σαν να μην είχε γίνει κανένα έργο.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάλαβα... γι' αυτό είμαστε όλοι στη λίστα!..

ΤΑΧΗΡ Ακριβώς!.. Πες στον Καραγκιόζη να βρει το κιτάπι γι' αυτή τη χρονιά και να το φέρει. Κι εγώ θα 'πώ στον πασά... κι ό,τι προκύψει. Έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ... το πρόβλημα, αφέντη μου, είναι ότι τότε δεν ήταν αρχιεργάτης ο Καραγκιόζης... ήταν άλλος.

ΤΑΧΗΡ Τότε, να βρείτε τον άλλο!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ... εκεί που βρίσκεται, μπέη μου, ο άλλος τώρα πια...

ΤΑΧΗΡ Πού δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χα... Εκεί που πάνε και δεν γυρίζουνε.

ΤΑΧΗΡ (Κουνώντας το κεφάλι του). Κατάλαβα... Μακαρίτης, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, δυστυχώς...Κι αν δεν με απατά η μνήμη μου, πέθανε την ίδια χρονιά που άλλαξε ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης. Ναι!

ΤΑΧΗΡ Αλλάχ κερίμ!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μικρή σιγή). Και δηλαδή, αφέντη Ταχήρ, χωρίς το κιτάπι δε...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει). Χωρίς το κιτάπι; (Γελάει). Χα, χα, χα, χα, χα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Διστακτικά). Δεν μπορεί να γίνει κάτι, μπέη μου... ε;

ΤΑΧΗΡ Ούτε συζήτηση!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλιστα...

ΤΑΧΗΡ Όπως καταλαβαίνεις, δεν υπάρχει άλλη απόδειξη για το έργο, αλλά ούτε και γι' αυτούς, οι οποίοι είχαν εργασθεί σ' αυτό... Ε; Πάντως εγώ θέλω να πιστεύω πως ο Καραγκιόζης τελικά ίσως βρει κάποια άκρη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να ειπώ; Πάω να τον βρω.

ΤΑΧΗΡ Άντε, μπράβο... (Στρέφει προς το σαράι). Εγώ σε χαιρετώ... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ακολουθώντας τον για λίγο). Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ. Στο καλό να πάτε... Πέτρα να μη βρεθεί στο δρόμο σας, για να σκοντάψετε!.. (Στρέφει προς την καλύβα. Μονολογεί). Για να ιδώ: ο Καραγκιόζης είναι εδώ; (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα. Φωνάζει). Καραγκιόζη!.. Μέσα είσαι, βρε; (Χτυπάει πάλι και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Γεια σου, κόριε Χατζατζάρη... Ε... 'εν είναι 'δώ ο πατέρα' μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... δεν είναι, ε; Μήπως ξέρεις, καλό μου παιδί... πού έχει πάει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πήγε... πήγε στη στάνη του Μπαλμπαβόιδη.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στη στάνη του Μπαρμπαγιώργου;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι... πήγε και ο Πιρικόγκος κοντά... 'Α πάνε, είπε ο πατέρα' μου... και στη θεια-Παύλαινα 'α πάνε... Ναι. Τήνε ξέρεις εσύ τη θεια-Παύλαινα; Είναι θεια του Μπαλμπαβόιδη και αβαπάει μοναχά τον Πιρικόγκο. Εμένα 'ε μ' αβαπάει... ούτε τον Κοπλίτη!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σας αγαπάει η μάνα σας κι ο πατέρας σας.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εμένα μ' αβαπάει ο Μπαλμπαβόιδης... Όταν πηγαίνω στη στάνη του, μου δίνει και πίνω γάλα... τλώω γιουροῦτι... τυρί... απ' όλα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπράβο!.. Να τον αγαπάς κι εσύ.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τον αβαπάω, λέει... Και όταν μεγαλώσω, θα πάω στη στάνη του Μπαλμπαβόιδη να γίνω... σάλιαγκας...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Όχι σάλιαγκας... τσέλιγκας!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αυτό... αυτό!.. Θα έχω πλόβατα... θα έχω κατοίκες... πολλά... ούουου!.. Και άλογο... να κάνω τον κά'μπου... Αμέ!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μπράβο, Κολητηράκο μου!.. (Σε άλλο τόνο). Ε... δεν σε ρώτησα: πάει πολλή ώρα, πού 'φυγε ο πατέρας σου με τον Πιρικόγγο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, ναι... Τώρα θα γυρίσουνε. Πάμε μέσα... είναι κι ο Κοπλίτης... Η μάνα μου δουλεύει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μμ; (Σκέπτεται).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πάμε!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πήγαινε εσύ στον αδερφούλη σου... εγώ θα πάω σε μια δουλειά μου και θα περάσω πάλι μετά.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι... έλα, έλα μέσα... έχουμε και χλαβά!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άλλη φορά, άλλη φορά... Τώρα φεύγω, γεια σου!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Γεια σου, κύριε Χατζατζάρη!.. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Άλλη φορά... δε θά 'χουμε χλαβά...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Μετά από λίγο χωρίς να φαίνεται). Φεγγαλάκι μου
'αμπλό... φέτξε μου 'α πελπατώ... (Μικρή σιγή). Φέτξε μου... 'α πελπατώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Φέξε μου και γλίστρησα...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Χωρίς να φαίνεται γκρινιάζει). Μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έλα, έλα... Να πηγαίνω στο
σχολειό...(Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού).

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Τον ακολουθεί). 'Α πηγαίνω 'το σχολειό... 'Α... 'α...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει και με το χέρι του του χαϊδεύει το κεφάλι).
Χε, χε... Το κεφαλάκι του... σαν ροζιάρικο κυδώνι είναι...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Κάνει λίγο πίσω γκρινιάζοντας). Μμμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διορθώνει). Όχι στο σχολειό... στο σχολειό. Να
πηγαίνω στο σχολειό, να μαθαίνω γράμματα...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ 'Α πηγαίνω στο σχολειό... 'α μαθαίνω γλάμματα... 'Α
μαθαίνω γλάμματα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκέφτεται). Ε... γράμματα σπουδάγματα... του Θεού τα πράγματα.

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Επαναλαμβάνει με φόρα). Γλάμματα, σπουδάματα... του Θεού τα πλάματα... (Δυνατά). Μπάβοοοοο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο... μπράβο!.. Είδες η γιαγιά, που σου 'μαθε ωραίο τραγουδάκι;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ 'Εν είναι τραγουδάκι, χαζέ!.. Είναι... είναι... ποί'μα είναι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποίημα... ποίημα!.. Άντε τώρα, να πας μέσα, να το μάθεις καλά... και μετά που θά 'ρθω... να μου το 'πείς όλο. Έτσι; Άντε μου!

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Προχωράει αργά προς την καλύβα προσπερνώντας τον Καραγκιόζη). Γλάμματα, σπουδάματα... (εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας) του Θεού τα πλάματα... (Δυνατά). Μπάβοοοοο!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού σχεδόν τρέχοντας). Καραγκιόζη!.. Ήρθες, ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Λες να μην ήρθα; Δεν πετάγεσαι μέχρι τη γωνία να ιδείς μήπως είμ' ακόμη στο δρόμο;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ... τι καλά, που ήρθες... Μπράβο! Πες μου, πες μου: είχες πάει στην Παύλαινα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πήγα, αλλά... νυξ!.. Έφαγα όλο τον τόπο... κιτάπι γιόκ. Και πού δεν έψαξα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πώωω-πω!.. Τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα... φασκελοκουκούλωτα! Δεν μου λες, ρε... δεν πάμε στον αφέντη τον Ταχήνη να...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον διακόπτει). Πήγα... Χωρίς το κιτάπι...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σ' το ξέκοψε... δεν γίνεται τίποτα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τίποτα! Έχει μυρισθεί ότι κάτι δεν πάει καλά, αλλά το σαράι, λέει, θέλει αποδείξεις... και μόνη απόδειξη είναι το κιτάπι... Εκεί 'ναι οι υπογραφές... εκεί είναι τα ονόματα... οι μέρες... τα ξέρεις εσύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, επειδή τα ξέρω, ρε, σου είπα να πάμε 'δεκεί στον Ταχήνη μήπως, ξέρω 'γώ, 'πεί καμιά κουβέντα στον πασά... Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούτε συζήτηση, μου είπε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε, ρε... για την κατάσταση ήξερε τίποτα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατάσταση... ποια κατάσταση; Τί 'ν' αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δεν την ξέρεις. (Σε άλλο τόνο). Κοίτα' να 'δείς... μαζί με το κιτάπι πάμε στον Σελήνη και μια λίστα: ποιοι δούλεψαν και πόσα μεροκάματα έκανε ο καθένας... κι αυτά τα στοιχεία τα παίρνουμε από το κιτάπι. Κατάλαβες; Για την χρονιά, λοιπόν, που λείπει το κιτάπι, κατάσταση έχει πάει στο σαράι. Την πήγε ο Ζαχαρίας ο Μορφονιός, που βοήθαγε τον μακαρίτη... θυμάσαι...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και γιατί δεν πήγε και το κιτάπι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν το βρίσκανε, λέει... από τότε είχε χαθεί!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και η λίστα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μρ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Την κατάσταση... με τι στοιχεία την φτιάξανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκέφτεται). Μμμ... έλα, ντε!.. Δεν μού 'πε, το ζώνον... Κι εγώ, άλλο ζώνον... δεν τον ρώτησα... Φτου!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κάτσε, κάτσε... θα τον ρωτήσουμε τώρα... Εδώ στο μπαρμπέικο είναι στην ουρά... τον είδα πριν λίγο. Πάω να τον φέρω. (Στρέφει προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στείλ' τον εδώ και συ κάτσε στο πόδι του... μη χάσει και τη σειρά του ο άνθρωπος.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Καλά λες... Αλλά, αν έρθει η σειρά του;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... αν έρθει η σειρά του, κουρέψου εσύ στη θέση του, ρε!.. Ευκαιρία...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν είσαι καλά, βρε... (Προχωράει και εξέρχεται).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του φωνάζει). Ή, καλύτερα... ξόρισε το μούσι σου!.. (Κατ' ιδίαν). Τι διάλο το θες... δεν σε τρώει τόσο μαλλί; (Σιγή).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο και πλησιάζει). Ουίτ. Με θέλετε κάτι, κύριε Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε θέλω, λέει... Για πες μου, ρε Ζαχαρία...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ό,τι θέλετε, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για θυμήσου: πώς είχες φτιάξει την κατάσταση που πήγες στο σαράι τότε, ρε, που ήταν άρρωστος ο μακαρίτης ο Παύλος, αφού δεν είχες το κιτάπι; Είχε χαθεί... δεν είναι έτσι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Άσα... δεν ξέρετε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'; Δεν ξέρω... Για πες μου εσύ, που ξέρεις.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κάθε μέρα, ουίτ... ο μακαρίτης μου έδινε 'μένα ένα χαρτάκι με τα ονόματα, ουίτ, όλων αυτών που εργάσθηκαν εκείνη την ημέρα... Και εγώ, ουίτ... από τα χαρτάκια ενημέρωνα το κιτάπι, γιατί φοβότανε, ουίτ, να μην κάνει κανένα λάθος. Τα χαρτάκια εγώ έπειτα τα κρατούσα, ουίτ, και με αυτά έφτιαχνα στο τέλος την κατάσταση. Το κιτάπι, ουίτ, το κρατούσε πάντα ο γέρο-Παύλος, αλλά κάπου το έχασε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και υπογραφές απο το σαράι... είχε πάρει, ξέρεις;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, ναι, κανονικά!.. Μόνο στο τέλος δεν το έβρισκε, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όταν ήτανε να το πάτε, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μπράβο!.. Συνάμα πέθανε, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, λες να το πήρε μαζί του; Ωχ, μανούλα μου!.. 'Πό 'φτό... τυμβωρύχος δεν έγινα ως τώρα... πού θα μου πήγαινε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Με θέλετε κάτι άλλο, ουίτ, κύριε Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, Ζαχαρία μου... Άντε να κουρεύεσαι... και στείλε μου τον Χατζατζάρη.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μάλιστα... Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... Με τις υγείες σου το κούρεμα!.. (Σιγή).

Σκηνή Ζ'

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο και πλησιάζει γρήγορα-γρήγορα). Τι έγινε, ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Δεν μου λες, ρε... φρυδάκια μου... θυμάσαι πώς τους λέγανε αυτούς που 'χαν ανοίξει νύχτα τον τάφο του αυτού, ρε... του Κοτζάμπαση... και πήρανε κάτι χρυσαφικά που του είχανε βάλει κοντά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Σκέφτεται). Μμ... τυμβωρύχους... Γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί το μόνο που δεν έψαξα στου γέρο-Παύλου που πήγα... είναι το σελάχι του...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αχ... εκεί πρέπει να τό 'χει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γί' αυτό σου λέω... Έχεις κάνει τυμβωρύχος;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ; Χριστός και Παναγιά!.. Όχι βέβαια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε κι εγώ... Αλλά, μια και το σελάχι το φοράει ο μακαρίτης εκεί που είναι, ευκαιρία να δοκιμάσουμε, ρε... Ε; Τι λες κι εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν κατάλαβα... τι να δοκιμάσουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να γίνουμε 'πό 'φτό... τυμβωρύχοι!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ερείς; Φτου! Φτου! Φτου! Α, πα πα πα πα πα! Όχι, όχι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί όχι, ρε; Δουλειά είναι κι αυτή... Θα πάμε εκεί πέρα... ωραία-ωραία... με τα σύνεργά μας!.. Νυχτούτσικα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στο νεκροταφείο; Τι λες, ματάκια μου; Εγώ; Εγώ, μέρα να πάω, αγριεύομαι... Να πάω νύχτα και να σκάψω και τάφο; Α, πα πα πα πα πα!.. Ούτε πεθαμένος, Καραγκιοζάκη μου!.. Βρες άλλον.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δε... δεν γίνεται να βρω άλλον. Α, μπα... Δε... δεν έχω εμπιστοσύνη σε κανένα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πάρ' τον Μπαρμπαγιώργο, πού 'ναι θηρίο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τίποτα... μαζί θα πάμε!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν γίνεται, σου λέω... σκιάζομαι, βρε, πώς το λένε; Κακό είναι; Θέλεις να πάθω τίποτα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν θα πάθεις τίποτα!.. Ξέρω εγώ... Θα πάμε μια-δυο φορές μέρα... θα καθίσουμε λίγο και θα φύγουμε... Μετά θα πάμε άλλες κάνα δυο φορές σούρουπο. Θα καθίσουμε πάλι λίγο...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον διακόπτει). Κοίταξε τι κάθομαι κι ακούω... (Σε άλλο τόνο). Βρε, μουρλάθηκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τι να κάνουμε, ρε; Να ξαναδουλέψουμε στα έργα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χίλιες φορές!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μου φαίνεται πως εσύ μουρλάθηκες!.. (Σε άλλο τόνο). Ακούς εκεί, να ξαναδουλέψουμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σου είπα: χίλιες φορές!.. Το προτιμώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Ρε... πάμ' εκεί που σου λέω... να μάθουμε και τη δουλειά... Πού ξέρεις; Μετά μπορεί να σ' αρέσει κιόλας!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν το συζητώ!.. Βρες άλλον...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λύσσαξες, ρε Χατζημπαγλαμά, να βρω άλλον... Αν ήθελα άλλον, δεν έπαιρνα αυτόν που έχουνε και ανοίγει τους τάφους όταν είναι να θάψουνε... δεν ξέρω πώς τον λένε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Παραντά!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτόν... Έπαιρνα και μια άδεια απ' τον παπά... και πήγαινα μέρα... όχι νυχτιάτικα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και γιατί δεν κάνουμε αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, είπαμε... για να μάθουμε τη δουλειά. Πώς λέει... μάθε τέχνη κι άστηνε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι άμα πεινάσεις, πιάσ' τηνε; Να μου λείπει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να σου λείπει, ε; (Σε άλλο τόνο). Ρε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Τον διακόπτει). Είπα... να μου λείπει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, ντέ... μη βαράς... ας το κάνουμε έτσι. Αν και... εδώ που τα λέμε, τόσα χρόνια θαμμένος ο άνθρωπος, θά 'ναι άλιωτο το κιτάπι; Και το σελάχι θά 'χει λιώσει!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλήθεια, αυτό δεν το σκεφθήκαμε καθόλου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νομίζεις... Αλλά, αν πηγαίναμε οι δυο μας, και το κιτάπι να μη βρίσκαμε... όλο και κάτι θα βρίσκαμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δηλαδή, σαν τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και βέρα φόραγε ο μακαρίτης... και ρολοϊ... και χρυσά δόντια είχε κάμποσα. Έννοείται... σκοπός ήτανε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρω... να γίνουμε τυμβωρύχοι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ρε Χατζατζάρη... δουλειά δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δουλειά, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσε, που ακούγεται και τι ωραία!.. Ε; (Με στόμφο). Τυμβωρύχος!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μρ... πολύ ωραία ακούγεται! Να δίνεις το χέρι και να συστήνεσαι: τυμβωρύχος... να τ' ακούει ο άλλος και να τον κόβει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει, ενώ έχει τεντώσει το χέρι του πίσω και κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω απειλητικά). Σιλάνς!.. Πολλά λες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Λοιπόν, θα πάμε στον τάφο ή δεν θα πάμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μαζεύει το χέρι του). Τάφο; Για άσε πρώτα να πάω να βρω τον Ταχήνη... Όχι, όχι... τον πατοά!.. Στον πατοά θα πάω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι θα πας να κάνεις στον πατοά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα πάω να του ειπώ, τέλος πάντων... αυτό κι αυτό συμβαίνει... αυτά κι αυτά κάναμε... τώρα σκεφτόμαστε να πάμε και στον τάφο του αρχιεργάτη... Πού ξέρεις; Μπορεί να φοβηθεί...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να σου 'πώ; Άντε πήγαινε... κι ο Θεός βοηθός... (Στρέφει προς το σαράι). Εγώ εδώ γύρω θα είμαι... έλα να με βρεις μετά. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όβερ!.. (Πλησιάζει στο σαράι και χτυπάει την πόρτα. Κάνοντας πίσω). Ρε, απ' το σαράι!.. Ελάτε να με δείρετε και βιάζομαι...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ορέ Κουρνακιόζμπρια... πο, τι να χαλεύεις 'σια 'δώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, μπάρμπα-Τζουρβέναγα... τοιμεντοκολώννα του σαραγιού!.. Τον αφέντη θέλω... να του 'πώ κάτι.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ορέ... πο, το εφέντ' νά 'χει λακριντί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λακριντί, ε; Μμ... ο αφέντης ο Ταχέρ;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, ορέ, κι αυτό νά 'χει λακριντί... μαζί. Γκέγκε; (Μικρή σιγή). Άει... γκιτ, γκιτ... σύρε δουλούλα σου... και μάτα έλα ταχιά. Αχά; (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά του σαραγιού). Άει... άει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί σκεπτικός). Ταχιά; Ταχιά!.. (Στρέφει προς την καλύβα του και προχωράει αργά). Εάν δεν έχω μουρλαθεί μέχρι ταχιά...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας μετά από λίγο και προχωράει προς το σαράι προσπερνώντας τον Καραγκιόζη). Γεια σου, μπαμπάκο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς το μέρος του). Έι, μικρούλη... πού πας ρε;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Σταματάει και στρέφει προς αυτόν). Πάω σχολείο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να κάνεις στο σχολείο;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Πάω να μάθω γράμματα!.. Έχω και τετλάδιο... το βλήκα στην γιαγιάς της Παύλαινας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού το βρήκες, πού το βρήκες;

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Στης γιαγιάς της Παύλαινας, σου είπα!.. Το είχε στο πόδι του τλαπεξιού, για να μην κουνάει... Βλήκα 'γώ κι έβαλα εκεί ένα κελαιμιδάκι και πήλα το τετλάδιο να πάω σκολείο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για να το 'δώ, για να το 'δώ...

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Πλιτς!.. 'Α μου το πάλεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πηγαίνοντας κοντά του). Ρε, να το ιδώ θέλω... φέρ' το 'δώ, που σου λέω!..

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Όσι μου!.. (Σε άλλο τόνο δίνοντάς το). Άντε, πάλ' το!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Το παίρνει, βλέπει ότι είναι το χαμένο κιτάπι και το βάζει στην τσέπη του). Πιρικόγκο μου!.. (Τον σηκώνει στα χέρια του και τον φιλάει). Πιρικογκάκο μου!.. (Τον πετάει ψηλά). Ξέρεις τι είναι αυτό που βρήκες; (Τον πιάνει και τον ξαναπετάει ψηλά). Ε; Είναι το κιτάπι που ψάχναμε... (Τον πιάνει και τον βάζει στον ώμο του).

ΠΙΡΙΚΟΓΚΟΣ Εγώ το βλήκα!.. Δικό μου είναι... το σέλω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα σου πάρω 'γώ καινούριο, μικρούλη μου... Αμέσως κιόλας... Μόνο, να 'πούμε πρώτα στον κόσμο... ότι εδώ η παράστασή μας "ΤΟ ΚΙΤΑΠΙ" έλαβε τέλος... (Στο κοινό). Γειάσα σας, φίλοι μου... Νά 'σαστε όλοι καλά!.. (Με τον Πιρικόγκο στον ώμο εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

